

V Bratislave 19. júna 2024
sp. zn. 6341/25964/2024/KVÚV

Rozhodnutie o rozklade

Vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava, ako príslušný odvolací orgán podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobodnom prístupe k informáciám“) a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov na základe záverov z rokovania rozkladovej komisie

zamieta

podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozklad žiadateľa Weis & Partners, s. r. o., Advokátska kancelária, JUDr. Peter Weis, Priemyselná 1/A, 821 09 Bratislava, IČO 47 234 776 (ďalej len „žadateľ“) a

potvrďuje

rozhodnutie Úradu vlády Slovenskej republiky sp. zn. 5043/18972/2024/KGTSÚ zo dňa 2. mája 2024, ktorým nevyhovelo časti žiadosti žiadateľa o sprístupnenie informácií doručenej dňa 19. 4. 2024.

Odôvodnenie:

Dňa 19. 4. 2024 bola Úradu vlády Slovenskej republiky ako povinnej osobe v zmysle § 2 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám doručená žiadosť žiadateľa o sprístupnenie informácií podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám, v ktorej žiadateľ požadoval sprístupniť informácie, v znení, cit.:

„1. Koľko a akých trestných oznámení podal splnomocnenec vlády SR pre preverenie procesu riadenia a manažovania zdrojov počas pandémie COVID-19 (ďalej len „splnomocnenec“) od svojho menovania do funkcie? Stačí identifikácia v rozsahu proti komu trestné oznámenie smeruje a identifikácia, o aké podozrenie z trestného činu ide.

2. Podal splnomocnenec trestné oznámenie alebo iné podanie vo vzťahu k celoplošnému testovaniu?

3. Uvedte, aké kroky (úkony) vykonal splnomocnenec vo vzťahu k prevereniu, aké primery testov na detekciu SARS-CoV-2 sa použili pri testovaní počas obdobia od roku 2020 do 2023 vrátane?

4. Uvedte, aké kroky (úkony) vykonal splnomocnenec vo vzťahu k prevereniu, aké konkrétne sekvencie RNA/DNA sú obsiahnuté vo vakcínach proti SARS-CoV-2, ktoré boli podávané obyvateľstvu na území SR?

5. Uvedte, aké kroky (úkony) vykonal splnomocnenec vo vzťahu k prevereniu nákupov subjektov

hospodárskej mobilizácie (najmä nemocníc) v období od roku 2020 do 2023 vrátane?“.

Úrad vlády Slovenskej republiky ako prvostupňový orgán listom sp. zn.: 5043/17240/2024/KGTSÚ zo dňa 2. 5. 2024, sprístupnil žiadateľovi informácie v bodoch 3, 4 a 5 žiadosti.

V rozhodnutí Úradu vlády Slovenskej republiky sp. zn.: 5043/18972/2024/KGTSÚ zo dňa 2. 5. 2024 Úrad vlády Slovenskej republiky čiastočne nevyhovel žiadosti o sprístupnenie informácií žiadateľa a informácie nesprístupnil z dôvodu, cit.:

„nesprístupňuje

informácie v bode 1 žiadosti žiadateľa „1. Koľko a akých trestných oznámení podal splnomocnenec vlády SR pre preverenie procesu riadenia a manažovania zdrojov počas pandémie COVID-19 (ďalej len „splnomocnenec“) od svojho menovania do funkcie? Stačí identifikácia v rozsahu proti komu trestné oznámenie smeruje a identifikácia, o aké podozrenie z trestného činu ide.“

a

informácie v bode 2 žiadosti žiadateľa „2. Podal splnomocnenec trestné oznámenie alebo iné podanie vo vzťahu k celoplošnému testovaniu?“.

nakoľko podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z. povinná osoba „obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy“.

Dňa 7. mája 2024 bol Úradu vlády Slovenskej republiky doručený rozklad žiadateľa, označený ako *odvolanie voči*

- a) Rozhodnutiu pod sp. zn. 5043/18972/2024/KGTSÚ zo dňa 2. 5. 2024 doručeného 3. 5. 2024 a
- b) Fiktívnemu rozhodnutiu zo dňa 3. 5. 2024 podľa § 18 ods. 3 zákona o slobode informácií, doručeného fikciou doručenia 6. 5. 2024.

Žiadateľ v rámci predmetného rozkladu voči rozhodnutiu v časti požaduje, cit:

„

Pokiaľ ide o Rozhodnutie pod sp. zn.: 5043/18972/2024/KGTSÚ zo dňa 2.5.2024, tu bolo nezákonne použité obmedzujúce ustanovenie §11 ods. 1 písm. d) zákona o slobode informácií.

Opäť, povinnej osobe bola otázka zrejماً. Deklaratórny výkladom je každému jasné, že sme žiadali pomerne jednoduchú informáciu v bodoch 1 a 2 o tom, či vôbec bolo podané nejaké trestné oznámenie vo veciach celoplošného testovania a vo všeobecnosti k počtu podaných trestných oznámení iba v hrubej identifikácii bez žiadosti o informáciu, v akom procesnom stave sa tieto trestné oznámenia nachádzajú.

Písmeno d), ktoré povinná osoba použila je opäť preukázateľne účelové, pravdepodobne s cieľom vyhnúť sa oznámeniu žiadateľovi, že je nečinný. Toto však nie je ani náhodou účelom písm. d) cit. ust.

Odpovedať sa dalo aj pomerne stroho, áno/nie a uviesť početnosť s hrubou identifikáciou, ktorá sa neprieči zákonu. Takéto sprístupnenie informácií je možné a neexistuje zákonná prekážka tomu brániaca okrem vôle nezákonného vyhľadávania dôvodu nesprístupnenia.

Čo je zvláštne je to, že obe napadnuté rozhodnutia vo svojej spojitosti vytvárajú dojem, že keďže sa použilo písm. d), trestné oznámenie podané bolo (možno nejedno) a veci sú už minimálne v procesnom štádiu začatého trestného stíhania. Zároveň v prvom formálnom „sprístupnení“ sa píše, že všetky výstupy idú najprv ako materiál na vládu, ale taký materiál predložený na vládu nikdy nebol. Vznikol teda určite nezákonný stav, akurát nie je možné identifikovať, aký.

A úlohou odvolacieho orgánu je tento neželaný nezákonný stav napraviť.

Preto žiadame zrušenie oboch spomínaných rozhodnutí pre ich nepreskúmatelnosť a nezákonnosť a vec vrátiť na ďalšie vybavenie spolu s inštrukciami odvolacieho orgánu, ako vec zákonne vybaviť.“

Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán podanému rozkladu v plnom rozsahu nevyhoviel, predložil rozklad spolu so spisovým materiálom vedúcemu Úradu vlády SR ako odvolaciemu orgánu.

Odvolací orgán preskúmal dôvody uvedené v rozklade ako aj žiadosť o sprístupnenie informácií zo dňa 19. 4. 2024 a na základe zisteného skutkového stavu veci dospel k nasledovnému záveru:

Úrad vlády Slovenskej republiky je podľa § 2 od. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám osobu povinnou sprístupňovať informácie.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám: *„Každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.“*

Podľa § 18 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám: *„Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).“*

Podľa § 19 ods. 2 posledná veta zákona o slobodnom prístupe k informáciám: *„Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.“*

Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku: *„Ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.“*

Podľa § 61 ods. 1 správneho poriadku: *„Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy, vydanému v prvom stupni, možno podať na tomto orgáne v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia rozklad; včas podaný rozklad má odkladný účinok.“*

Podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku: *„O rozklade rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.“*

Podľa § 61 ods. 3 správneho poriadku: *„Ustanovenia o odvolacom konaní sa primerane vzťahujú aj na konanie o rozklade.“*

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky: *„Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“*

Odvolací orgán sa podrobne zaoberal všetkými námietkami žiadateľa uvedenými v rozklade.

Odvolací orgán prehodnotil zákonnosť postupu prvostupňového orgánu pri vydávaní rozkladom napadnutého rozhodnutia, preskúmal, či prvostupňový orgán postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a či náležite zistil skutkový stav veci.

Odvolací orgán konštatuje, že napriek tomu, že povinná osoba v napadnutom rozhodnutí explicitne neuviedla, či bolo podané trestné oznámenie, odvolací orgán má za to, že už vydaním samotného

rozhodnutia s odvolaním sa na § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám priznala existenciu trestného oznámenia. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozkladom napadnutého rozhodnutia sp. zn. 5043/18972/2024/KGTSÚ zo dňa 2. mája 2024 po zistení skutkového a právneho stavu veci postupoval v súlade s príslušným ústavným a zákonným rámcom obmedzení sprístupnenia informácií.

Odvolací orgán k argumentácii žiadateľa, týkajúcej sa vybavenia jeho žiadosti vo forme rozhodnutia v časti o nesprístupnení informácií uvádza nasledovné:

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 211/2000 Z. z. povinná osoba „obmedzí sprístupnenie informácie alebo informáciu nesprístupní, ak sa týka rozhodovacej činnosti súdu vrátane medzinárodných súdnych orgánov alebo orgánu činného v trestnom konaní okrem informácie, ktorá sa sprístupňuje podľa osobitného predpisu, rozhodnutia policajta v prípravnom konaní podľa druhej časti druhej hlavy piateho dielu Trestného poriadku a informácie o vznesení obvinenia vrátane opisu skutku, ak ich sprístupnenie nezakazuje zákon alebo ak ich sprístupnenie neohrozuje práva a právom chránené záujmy“.

Odvolací orgán k námietke žiadateľa, týkajúcej sa nespokojnosti vybavenia jeho žiadosti o sprístupnenie informácií uvádza, že povinná osoba postupovala po zistení skutkového a právneho stavu tak, ako jej umožňuje ústavný a zákonný rámec implicitných obmedzení týkajúcich sa sprístupňovania informácií.

Všetky implicitné obmedzenia sprístupnenia informácií uvedené v § 11 zákona o slobodnom prístupe k informáciám sú v súlade s ústavným rámcom ustanoveným v Ústave Slovenskej republiky.

Podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, „slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti“.

Poskytovanie informácií o trestnom konaní sa vo všeobecnosti spravuje úpravou § 6 Trestného poriadku. Jeho ustanovenia možno považovať za všeobecnú úpravu obmedzenia práva na informácie priznaného Ústavou Slovenskej republiky. V spojení s ustanovením § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám ide o základný inštitút slúžiaci na obmedzenie základného práva na informácie, ktoré rešpektuje osobitné podmienky uvedené v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Pri poskytovaní informácií o **živých veciach** sú povinné osoby oprávnené utajiť tie skutočnosti, ktoré by mohli **zmariť alebo sťažiť objasnenie a vyšetrenie veci**. Pritom je nevyhnutné dbať na **zásadu prezumpcie neviny**. Uvedené potvrdil Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5 Sži 3/2013 (EUREA, občianske združenie vs. Krajský súd v Bratislave).

Odvolací orgán sa rovnako nestotožňuje s argumentáciou žiadateľa vo vzťahu k účelovosti aplikácie § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Implicitné obmedzenia prístupu k informáciám môžu vyplývať nie len z predpisov správneho práva ale aj z iných predpisov, ktoré nie sú predmetom prieskumu správneho súdnictva, napr. Trestného poriadku [5 Sži 1/2013 (EUREA, občianske združenie c/a Ministerstvo vnútra SR)].

Ústavný súd SR v súvislosti s obmedzením práva na informácie uviedol, že „predmetom práva na informácie môžu byť všetky informácie, pokiaľ nejde o informácie podliehajúce

obmedzení podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR“. (Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 10/99).

V zmysle čl. 26 ods. 4 Ústavy SR – orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon. Ústavný súd SR v súvislosti s odkazom Ústavy SR na zákon viedol, že „termínom „zákon“ sa neoznačuje jeden všeobecne záväzný právny predpis so silou zákona, ale neurčitý počet všeobecne záväzných právnych predpisov s definovaným stupňom právnej sily“ (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 28/96). Preto v zmysle ústavne konformného výkladu nemožno viazať obmedzenie ústavného práva na informácie len na dôvody obmedzenia uvedené v zákone slobodnom prístupe k informáciám. Ak osobitný predpis, v tomto prípade Trestný poriadok, obsahuje komplexnú úpravu poskytovania informácií, je vo vzťahu k zákonu o slobodnom prístupe k informáciám zákonom špeciálnym. Povinná osoba potom je takouto špeciálnou právnou úpravou viazaná.

Poskytovanie informácií o trestnom konaní striktne upravuje jednak Trestný poriadok v § 6 ale aj § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám. V súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci EUREA, občianske združenie c/a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky sp. zn. 2 SŽi 7/2011, bolo by v absolútnom rozpore so základnými zásadami trestného konania a základmi právneho štátu vôbec, ak by **posudzovanie trestnosti, resp. netrestnosti vyšetrovaných skutkov bolo ponechané na predstavy a vôľu verejnosti**.

K aplikácii § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci 5 SŽi 1/2013 EUREA, občianske združenie c/a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky uviedol, že **právo na informácie je limitované požiadavkou nezasahovať do vlastnej rozhodovacej činnosti súdov či orgánov činných v trestnom konaní** v priebehu konania (do procesu v jeho priebehu, ako aj vstup do vlastného rozhodovania) a to **v záujme objektivity a nestrannosti posudzovanej konkrétnej právnej veci**, a tiež je limitované nevyhnutnými opatreniami na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosti štátu, verejnej bezpečnosti, verejného zdravia, mravnosti, územnej celistvosti a pod.

K aplikácii § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám je ďalej nepochybne nevyhnutné uviesť aj stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci EUREA, občianske združenie c/a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky sp. zn. 8 SŽi 20/2012, v ktorom uviedol „V zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám **možno poskytnúť len informáciu o výsledku konania, nie informáciu o rozhodovacej činnosti** (jednotlivé čiastkové procesné rozhodnutia). Informáciou o rozhodovaní, resp. o výsledku konania, je bezpochyby informácia o tom, ako orgán činný v trestnom konaní rozhodol.“

Najvyšší súd SR v argumentácii, čo sa myslí pod rozhodovacou činnosťou uvádza: Rozhodovacou činnosťou je potrebné rozumieť postup, smerujúci k objasneniu trestnej veci, ktorá patrí do pôsobnosti orgánu činného v trestnom konaní. Podstatou rozhodovacej činnosti orgánu činného v trestnom konaní je vydanie rozhodnutia, v ktorého výroku orgán činný v trestnom konaní vysloví záver, ku ktorému v priebehu konania došiel. V užšom význame sa rozhodovacou činnosťou rozumie konanie a rozhodovanie v konkrétnej trestnej veci, cez jednotlivé procesné úkony až po rozhodnutie vo veci samej.

Z uvedených dôvodov odvolací orgán v zmysle ústavného rámca, daného čl. 26 ods. 4 Ústavy SR a zákonného rámca, daného § 11 ods. 1 písm. d) zákona o slobodnom prístupe k informáciám, konštatuje, že povinná osoba postupovala vecne a procesne správne, keď žiadateľovi rozhodnutím sp. zn. 5043/18972/2024/KGTSÚ zo dňa 2. 5. 2024 nevyhovela a časť informácií požadovaných v žiadosti zo dňa 19. 4. 2024 žiadateľovi nesprístupnila. Povinná osoba tak nemohla poskytnúť informácie o údajoch, o ktorých poskytnutie žiadateľ žiadal vo svojej žiadosti v bodoch 1 a 2.

Poskytnutím alebo sprístupnením uvedených údajov a informácií by **povinná osoba konala v rozpore s ústavným rámcom daným Ústavou Slovenskej republiky a zákonným rámcom implicitných obmedzení vyplývajúcich zo zákona o slobodnom prístupe k informáciám.**

Na základe vyššie uvedených skutočností vedúci Úradu vlády Slovenskej republiky, ako príslušný odvolací orgán, rozhodol na základe odporúčania rozkladovej komisie tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a teda **potvrďuje rozhodnutie** povinnej osoby sp. zn. 5043/18972/2024/KGTSÚ zo dňa 2. 5. 2024, ktorým táto nevyhovela časti žiadosti žiadateľa zo dňa 19. 4. 2024 (v bodoch 1 a 2), a rozklad žiadateľa zo dňa 7. 5. 2024, **zamieta**.

vedúci úradu
Úrad vlády Slovenskej republiky

Rozhodnutie o rozklade sa doručí:

Advokátska kancelária Weis & Partners, s. r. o.

JUDr. Peter Weis, Priemyselná 1/A, 821 09 Bratislava, IČO 47 234 776